

இசையும் நிலமும்: பகுதி 2 - ரவிகிரண்

வியாழன், 29 டிச 2016

-எம்.டி.முத்துக்குமாரசாமி

இசை என்பது கணிதம், வயம், அதன் சீர்பிரமாணம், அறிவும் உணர்ச்சியும் முயன்கும் அழகு என்பதை வியக்கும்வகையில் சொல்பவை ரவிகிரணின் சித்ரவீணை கச்சேரிகள். இரண்டு வயதிலேயே குழந்தை இசை மேதையாக அறியப்பட்ட ரவிகிரண், சித்ரவீணையை தன் இசையின் துல்லிய வெளிப்பாட்டின்பொருட்டு சீரமைத்து மேம்படுத்திக் கொண்டார். கிட்டத்தட்ட, வீணையின் அமைப்பு போன்றே வடிவமுடைய சித்ரவீணை அருகி வழக்கொழிந்த வாத்தியக் கருவியாக மாறிவிட்டநிலையில், தஞ்சையை மராத்திய மன்னர்கள் ஆண்ட காலத்தில் மகாராஷ்டிராவிலிருந்து தஞ்சைக்கு சூடிபெயர்ந்த மராத்திய குடும்பத்தைச் சேர்ந்த சீனிவாசராவ் என்ற இசைக்கலைஞர் சித்ரவீணைக்கு புத்துயிர்ப்பு அளித்தார். தம்புராவின் தந்திகளில்

கட்டையைத் தேய்க்கும்போது உருவாகும் சப்தம் உயர்ந்த இசையை கொடுக்கவல்லது என்பதைக் கண்டுபிடித்த சீனிவாசராவ் அதை ஒரு புதிய வாத்தியமாக அமைக்க தலைப்பட்டார். சீனிவாசராவின் மகன் சகாராமராவ் அதை ஒரு செயல்படுத்தக்கூடிய வாத்தியமாக மாற்றியமைத்தார். தந்திகளின் மேல் வைத்து தேய்க்கப்படக்கூடிய கட்டை ‘கோட்டு’ என்று அழைக்கப்பட்டதால் சகாராமராவ் அதை கோட்டுவாத்தியம் என்றழைத்தார். சகாராமராவ், கோட்டுவாத்தியம் நாராயண ஜயங்கார், செம்மங்குடி சீனிவாச ஜயர் போன்ற இசை மேதைகளுக்கு கற்பித்த குரு. சகாராமராவின் கண்டுபிடிப்புக்கு பல பத்தாண்டுகளுக்குப்பின் இசை அறிஞர்கள், கோட்டுவாத்தியத்தைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியை மேற்கொண்டு அது உண்மையில், பழைய இந்திய இலக்கியங்களில் சித்ரவீணை என அழைக்கப்பட்ட வாத்தியமே என்ற முடிவுக்கு வந்தனர். அதிலிருந்து கோட்டுவாத்தியம் சித்ரவீணை என மறுபெயரிடப்பட்டு அந்தப் பெயரே இப்போது நிலைத்துவிட்டது. நாராயண ஜயங்கார், சித்ரவீணையில் பல மாற்றங்களைக் கொண்டுவந்தார். சாரங்கிபோல சித்ரவீணையும் வாசிப்பதற்கான தந்திகள், அவற்றின் அதிர்வுகளுக்கேற்ப அதிரும் தந்திகள் (sympathetic strings) என இரண்டு அடுக்கு தந்திகளைக் கொண்ட வாத்தியம். நாராயண ஜயங்கார், சித்ரவீணையில் புதிய தந்திகளைச் சேர்த்து 22 தந்திகளைக் கொண்டதாக மாற்றினார். அதன் குடம் தன்னளவிலேயே தம்புராவின் ரீங்காரத்தைக் கொண்டதாகவும் மாறியது. தற்போதைய சித்ரவீணை 21 தந்திகளை உடையது. ரவிகிரணும் சித்ரவீணையை மேலும் மேம்படுத்தியிருக்கிறார். அவர், தன்னுடைய வாத்தியத்தை நவசித்ரவீணை என்றழைக்கிறார். 1980களில் ரவிகிரண், டெஃப்ளான் என்ற பொருளால் ஆன ‘கட்டையால்’ சித்ரவீணையை வாசிக்க ஆரம்பித்தார். மரக்கட்டை, காட்டெருமைக் கொம்பு, எஃகு, ஃபைபர் கண்ணாடி

தற்போதைய சித்ரவீணை 21 தந்திகளை உடையது.
 ரவிகிரனும் சித்ரவீணையை மேலும்
 மேம்படுத்தியிருக்கிறார். அவர், தன்னுடைய வாத்தியத்தை
 நவசித்ரவீணை என்றழைக்கிறார். 1980களில் ரவிகிரண்,
 டெஃப்ளான் என்ற பொருளால் ஆன ‘கட்டையால்’
 சித்ரவீணையை வாசிக்க ஆரம்பித்தார். மரக்கட்டை,
 காட்டெருமைக் கொம்பு, எஃகு, ஃபைபர் கண்ணாடி
 ஆகியவற்றைவிட டெஃப்ளான் அருமையான சப்தங்களை

எழுப்பவல்லது. ரவிகிரண் வாசிக்கும் நவசித்ரவீணையில்
 சேர்ந்ததிரும் தந்திகள் (sympathetic strings) இல்லை. அதன்
 சப்தத்தின் தரம் குறையாமல் உள்ளிட, திறந்தவெளி
 அரங்குகளுக்கு ஏற்ப மின்பெருக்கி மூலம் அதிகரிக்கவோ,
 குறைக்கவோ செய்வதற்கு ஏதுவானது. இந்திய
 இசைவாணர்களுக்கு, மனிதக் குரலுக்கு இணையான சப்த
 வேறுபாடுகளை எழுப்பவல்ல, வாத்தியம் கனவும் லட்சியமும்
 ஆகும். ஹிந்துஸ்தானி இசைவாணர்கள் மனிதக் குரலுக்கு
 நிகராக நுட்பமாக வாசிக்கும் பாணியை ‘gayaki style’
 என்றழைப்பார்கள். ரவிகிரணின் பாணியும் அதுவே.
 சித்ரவீணை பற்றிய இந்த சிறிய முன்னுரை ரவிகிரண்
 கச்சேரியை உள்வாங்க அவசியமானதாகும்.

20.12.2016 அன்று, பார்த்தசாரதி சபாஷில் ரவிகிரண் கச்சேரியில் அவர் முதலில் வாசித்த தோடி வர்ணத்தைக் கேட்டபோது, பக்கவாத்தியமான தவில் நிகழ்ச்சியில் ஒங்கி ஒலிக்குமோ என்ற சந்தேகம் எழுந்தது. தவில், திறந்தவெளிகளுக்கான வாத்தியம். நாதஸ்வரத்துக்கு இணையாக ஈடு கொடுக்கும். ஆனால் சித்ரவீணையின் மென்மைக்கு? தவிர, வாசிப்பதோ ஹரித்துவாரமங்கலம் ஏ.கே.பழனிவேல். தவில் வாசிப்பில் தலைசிறந்த மேதைகளில் ஒருவர். ஆனால் ரவிகிரண் இரண்டாவதாக, ஹரிகம்போஜி ராகத்தில் அமைந்த தியாகராஜரின் 'ராம நன்னு புரோவ' கிருதியையும் மூன்றாவதாக, முகாரியில் அமைந்த சுப்பராய சாஸ்திரியின் பாடலையும் வாசித்தபோதே என் சந்தேகங்கள் பறந்துவிட்டன. ரவிகிரணுக்கும் பழனிவேலுக்குமான ஒத்திசைவு அவ்வளவு அருமையானதாக இருந்தது.

'ராம நன்னு புரோவ' கிருதியின் முதல் வரிகளை,

"இராமா! என்னைக் காக்க வாராயேனோ, உலகினை மகிழ்விப்போனே?

எறும்பிலும், பிரமனிலும், சிவன், கேசவன் முதலானோரிலும்,

மிக்கு கனிவுடன், இயங்கிக்கொண்டிருக்கும்

விருதினை யேந்திய சீதாராமா! என்னைக் காக்க வாராயேனோ, உலகினை மகிழ்விப்போனே?"

என மொழிபெயர்க்கலாம். ரவிகிரணின் வாசிப்பில், வார்த்தைகள் அப்படியே மனிதக் குரலில் பாடுவதுபோல ஒலித்தன. அக்கரை சுப்புலட்சுமியின் வயலின் பின்தொடர்தலையும் சும்மா சொல்லக்கூடாது. முதல் வர்ணத்தின்போது சிறிது நெர்வஸாக வாசிப்பதுபோலத் தோன்றியவர், இரண்டாவது பாடலில் இயல்பாகவும்

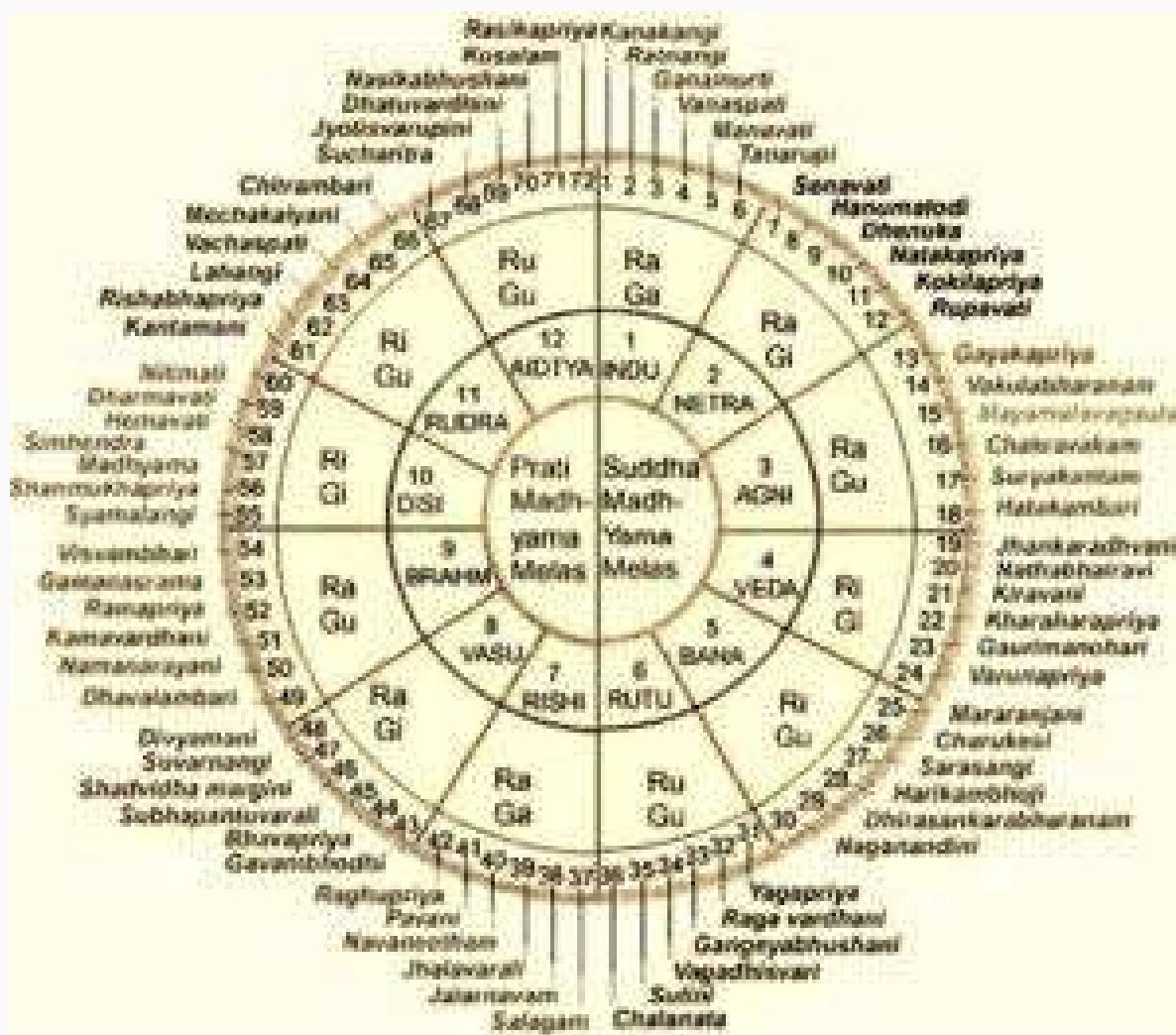
தோன்றியவர், இரண்டாவது பாடலில் இயல்பாகவும் அழகாகவும் சேர்ந்துகொண்டார். காஞ்சி காமாட்சியின்மேல்

பாடப்பட்ட 'எமானி நே' என்ற சுப்பராய சாஸ்திரியின் பாடல்
 s r2 m1 p n2 d2 s -ஐ ஆரோகணமாகவும் s n2 d1 p m1 g2 r2 s -
 அவரோகணமாகவும் கொண்டது. இந்த ஸ்வர வரிசையோடு,
 தவிலில் இணைவதற்கு அசாத்தியமான திறமை வேண்டும்.
 அதன் கணிதம், அந்த நேரத்துக்கு ஏற்ப லயத்துடன்
 உடனடியாக எதிர்வினை கொள்வதற்கான திறமையை
 வேண்டுவது. பழனிவேல் அனாயசமாக ரவிகிரணோடு
 சேர்ந்து கொண்டார். பழனிவேலின் தவிலிசையின்
 மேதமையைப் பாராட்டிய ரவிகிரண், தமிழர்களுக்கு தவிலின்
 நுட்பம் தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்று சுட்டிக் காட்டினார்.
 ஏனெனில், இது மனோலயத்தால் வாசிக்கப்படுவது
 என்பதையும் எடுத்துச் சொன்னார். ரவிகிரண் எடுத்துச்
 சொன்னதைத் தொடர்ந்து, தான் தாளத்தை
 அணுகுகிறவிதத்தை விளக்கிய பழனிவேல், அந்த தாளத்தின்
 சொற்கட்டை நட்டுவாங்கம்போல வாயால் பாடிக்
 காட்டினார். இந்த சிறு விளக்கங்கள் ரவிகிரணின்
 கச்சேரியில் என்ன நடக்கிறது என்பதை விளக்கும்
 குறிப்புகளாகவும் அமைந்தன. ரவிகிரணும், இதர இசைக்
 கலைஞர்களும் ஏற்கனவே ஒத்திகை பார்த்து தயார்
 செய்துகொண்டுவந்ததை மேடையில் அரங்கேற்றவில்லை.
 அவர்கள் அங்கே, அப்போதே புத்தம் புதியதாக தங்கள்
 சஞ்சாரத்திலும், கூட்டுறவிலும், சேர்ந்திசைப்பதிலும் லய
 ஒருமையை கண்டுபிடிப்பவர்களாக இருந்தனர். மேலும்,
 ரவிகிரண் அடுத்து என்ன வாசிக்க வேண்டும் என்று
 பார்வையாளர்களை நோக்கிக் கேட்டு, அவர்களின்
 விருப்பத்துக்கு ஏற்ப ராகங்களை வாசிப்பவராகவும்
 இருந்தார். அன்றைய கச்சேரியின் முக்கிய ராகம்-தானம்-
 பல்லவி பகுதிக்கு என்ன வாசிக்க வேண்டும் என்று ரவிகிரண்
 கேட்டபோது, என்னருகில் இருந்தவர் 'ஷண்முகப்பிரியா'
 என்று கத்தினார். தவிலில் பழனிவேலின் துணை அன்று

என்று கத்தினார். தவிலில் பழனிவேலின் துணை அன்று தனக்கு இருப்பதால், கணக்கில் சிக்கலான இரண்டு பாடல்களைப் பாடிவிட்டு மெயின் பகுதியில் ஷண்முகப்பிரியாவுக்கு வருவதாகச் சொன்ன ரவிகிரண், மண்டாரி ராகத்தில் அமைந்த பட்டணம் சுப்பிரமணிய

ஜயரின் ‘நின்னு செப்பா’ என்ற பாடலையும், தியாகராஜரின் நவரசகந்தாவில் அமைந்த ‘நின்னுவினா நாமதி யெந்து நிலுவதே ஸ்ரீ ஹரி ஹரி’ என்ற கிருதியையும் வாசித்தார்.

*ராகங்களின் ஸ்வரவரிசை- மேளகர்த்தா ராகங்கள்- ஸ்வரசக்கரம் படம்

பட்டணம் சுப்பிரமணிய ஜயரின் ‘நின்னு செப்பா’ பாடலை நான் இதற்குமுன்பு கேட்டிருக்கவில்லை. கர்நாடக இசையில், என்ன வாசிக்கிறார்கள் என்பதைவிட எப்படி வாசிக்கிறார்கள் என்பதுதான் கலை என்றாலும்கூட, பாடலை வாசிக்கும் வாத்திய இசைக் கச்சேரியை அது தெரியாமல் எப்படிக் கேட்பது? ஒருவேளை, இதர பாடல்களைப் பற்றிய என் புரிதல்களும், குறிப்புகளும் தவறாக இருந்தால் என்ன செய்வது என்ற சந்தேகம் வந்துவிட்டது. ரவிகிரணுக்கு

மின்னஞ்சல் அனுப்பி, அவர் அன்று வாசித்த பாடல்களின் ராகங்களின் பட்டியலை என் குறிப்புகளை சரிபார்ப்பதற்கு அனுப்பி உதவமுடியுமா என்று கேட்டேன். அவர் சங்கீத சீசனில் அதிக வேலையில் இருந்திருக்கலாம்- அவரிடமிருந்து பதிலில்லை. பின்னர், என் நண்பர் சாரதா ராமநாதன் மூலமாக ரவிகிரணின் மாணவி அனாஹிடா ரவீந்திரனை தொடர்புகொண்டு அவரிடமிருந்து பட்டியலை வாங்கினேன். சுப்பிரமணிய ஜயரின் பாடல் தவிர, இதர விபரங்கள் சரியாகவே இருந்தன.

பாடல் தெரியாததால், அவர்களின் வாசிப்பு பாவங்கள் என் கவனத்தை ஈர்த்தன. ரவிகிரண், ஒரு பொற்கொல்லனின் கவனத்தோடு கண்கள் சித்ரவீணையின் தந்திகளின்மேல் தியானத்தில் ஆழந்திருக்க, டெஸ்ப்லான் கட்டடையை எந்த இடத்தில் நிறுத்தினால், என்ன வேகத்தில் இழுத்தால், என்ன சப்தம் வரும் என்று, துல்லியமாகத் தெரிந்து வாசிக்கிறார். ரவிகிரணிடத்தில் கணிதத்தின் கச்சிதம் அபார அழகு பெறுகிறது. ‘எமானி நே’ பாடலில், ‘கைவிக நிஷாதம்’ என்றழைக்கப்படுகிற n2 ஸ்வரஸ்தானத்தில் நூல்பிசகாமல் நிறுத்தியபோது அசந்துபோனேன். அக்கரை சுப்புலட்சுமி, வயலினில் அதை அப்படியே அச்சு பிசகாமல் திரும்பி வாசித்தாலும், ரவிகிரணின் சித்ரவீணையின் மாண்பு இன்னும் பெரிது என்பது துலங்கியது. பழனிவேலோ, காதால் கேட்டு விரல்களால் ரவிகிரணின் இடத்துக்கு வந்து சேர்ந்து

இன்னும் பெரிது என்பது துலங்கியது. பழனிவேலோ, காதால் கேட்டு விரல்களால் ரவிகிரணின் இடத்துக்கு வந்து சேர்ந்து லயத்துக்கு மெருகூட்டினார். இதை கர்நாடக சங்கீதத்தின் கலைச்சொற்களின் உதவியின்றி எப்படி விவரிப்பது? தொழில்நுட்பத்தின் நேர்த்தி, வாய்மொழி மரபின் மனோலயமும் இணைகிற இடம் என்று விவரிக்கலாமா? அப்போதுதான் எலெக்ட்ரிக் டிரம்ஸில் சுப்புலட்சுமிக்கு தாளம் கூட்டி வரும் அருண்குமாரை கவனித்தேன். அவர் எங்கே சேர்ந்துகொள்கிறார்?

ஹரித்துவாரமங்கலம் பத்மஷ்ணி ஏ.கே.பழனிவேல்

இசையை கணிதத்தின் லயமாக அனுகும்போது அது பிரபஞ்சப் பொதுமை பெறுகிறது. அங்கே, பல மரபுகளின்

இசையை கண்டத்துன் வயமாக அனுகும்போது அது பிரபஞ்சப் பொதுமை பெறுகிறது. அங்கே, பல மரபுகளின் ஒத்திசைவு சாத்தியமாகிறது. ரவிகிரண் தன்னுடைய அனுகுமுறையை melharmony என்றழைக்கிறார். ரவிகிரணின் கச்சேரியில் பழனிவேல், அருண்குமார் ஆகியோரின் தனி ஆவர்த்தனங்களும், அவர்களிடையே நடைபெற்ற பரிவர்த்தனைகளும் ஒத்திசைவின் சாத்தியப்பாடுகளில் இசையின் அழகை எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைந்தது. ஷண்முகப்பிரியாவில் அமைந்த ராகம்-தானம்-பல்லவியின்போது பழனிவேல், இளைஞரான அருண்குமாரை கடுமையாக வேலை வாங்கினார். பழனிவேலிடம் தவிலின் எல்லைகளுக்கு உட்பட்ட சப்தங்கள் மட்டுமே. எலெக்ட்ரிக் டிரம்ஸ் வாசித்த அருண்குமாரிடமோ டுடுங் டுடுங் என்ற அதிர்வு முதல் ஞஞம்ஞஞம் என்ற மோர்சிங்கின் சப்தம் வரை பல சப்த வளங்கள். பழனிவேல், தன் தாள எல்கையின் மெல்லிய தளம் முதல் அதன் கடின உயர்வு வரை ஒரு பயணத்தை மேற்கொண்டார். அருண்குமார் அதே பயணத்தை, தன் டிரம்ஸில் பல தொனிகளில் பின்தொடர்ந்தார். டுடுங் டுடுங் எதிர்வினை கேலிபேசுவதுபோல இருந்ததென்றால் ஞஞம்ஞஞம் பழிப்பு காட்டுவதுபோல என தொனிகளின் வேறுபாடு அங்கே ஒரு அழகான விளையாட்டாக கச்சேரிஅரங்கேறியது.

கச்சேரியில் கடைசியாக, பாபநாசம் சிவனின் 'இடது பாதம் தூக்கி ஆடும் நடராஜன் அடி பணிவையே நெஞ்சே' என்ற பாடலை ரவிகிரண் வாசித்தார். கமாஸ் ராகத்தில் அமைந்த அந்தப் பாடலை ரவிகிரண் வாசித்தபோது, கச்சேரியின் ஆரம்பத்தில் ஹரிகம்போஜி ராகத்தை வாசித்தது ஞாபகம் வந்தது. பல பாடகர்களிடம் ஹரிகம்போஜி, கமாஸ் போலவே ஒலிப்பதைக் கேட்டு குழம்பிப்போயிருக்கிறேன். இரண்டு ராகங்களுக்கும் இடையிலான துல்லிய வேறுபாட்டை அறியவேண்டுமென்றால், கண்டிப்பாக ரவிகிரணை கேட்க வேண்டும் என்று எனக்கு நானே சொல்லிக்கொண்டேன்.

கச்சேரியை முன்வைத்து கர்நாடக இசையில் வயம், ஒத்திசைவு, collaboration, improvisation ஆகியவற்றை கவனப்படுத்த முயற்சி செய்திருக்கிறேன். இசையில் வயம் கூடி வரும்போது நமக்குக் கிடைப்பது பேரானந்தம் மட்டுமல்ல; வயம் இயங்கும் கணிதத்தின் மாயாஜாலமும்கூட.

ரவிகிரணின் வலைத்தளம்

Melharmony பற்றி மேலும் படிக்க

அக்கரை சுப்புலட்சுமி தளம்

இசையும் நிலமும்: பகுதி 1 – அருணா சாய்ராம்

இசையும் நிலமும்: பகுதி 3 – காயத்ரி வெங்கட்ராகவன்

கட்டுரையாளர் குறிப்பு:

